

Zijne Majesteit de Koning
p/a Kabinet van de Koning
Postbus 20016
2500 EA Den Haag

Majesteit,

Mijn naam is Johan van Laarhoven. Wellicht heeft u over mij gehoord of gelezen. Ik ben een Nederlands staatsburger die in Thailand is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 103 jaar. 'Draconisch' schreef De Telegraaf daarover. Sinds mijn veroordeling zit ik gevangen in wat 'de hel van Bangkok' wordt genoemd. De omstandigheden waarin ik opgesloten zit, zijn ronduit slecht. Ik zal niet in detail treden, maar sta mij toe u een indruk te geven: ik woon met 49 andere mannen in een cel van 50 vierkante meter. We wonen en slapen elk op 1 vierkante meter. Daar doen we ook onze behoefte. Open en bloot. Maar goed, ik zou niet in detail treden.

Het is inmiddels 35 jaar geleden dat ik mijn eerste coffeeshop opende. De eerste coffeeshop beneden de rivieren; Tilburg. In de loop der jaren kwamen er drie vestigingen bij. De zaken gingen goed, al werkten we er ook hard voor. Vijf jaar geleden heb ik mijn coffeeshops verkocht. 'Mijn' shops zijn nog altijd open. En daar ben ik trots op. Het zijn prachtige horecagelegenheden die door journalisten worden aangeraden voor de goede koffie en broodjes. De shops voldoen aan alle regels. De rechter zei onlangs dat de coffeeshops de volksgezondheid en openbare orde dienen, dat de bedrijfsvoering transparant en op orde is en dat de voorraad alleszins redelijk is gelet op de verkoopcijfers. Een bevestiging dat ik mijn shops in goede handen heb achtergelaten.

Na mijn pensioneren ben ik naar Thailand verhuisd. Ik woonde samen met mijn vrouw en twee kinderen van inmiddels 7 en 14 jaar oud in Pattaya. In 2014 zijn mijn vrouw en ik daar aangehouden. Om misverstanden te voorkomen: dat gebeurde op verzoek van het Nederlandse Openbaar Ministerie. Waarom, dat is helaas nooit duidelijk geworden. Mijn vrouw en ik hebben tenslotte nooit iets fout gedaan. Toch volgde er een veroordeling. De Thaise rechter heeft mij, en mijn vrouw, veroordeeld voor het investeren van geld dat ik met mijn coffeeshops heb verdiend. Zoals u waarschijnlijk weet wordt de verkoop van cannabis in Nederland gedoogd. Ik heb over mijn inkomsten 'gewoon' belasting betaald. Zoals dat hoort.

Een jointje verkopen, kopen en roken mag in Nederland. Dat is voor de Thai maar moeilijk te begrijpen. Zij vinden de verkoop van cannabis illegaal, ook al vond die verkoop in Nederland plaats (waar de verkoop dus wordt gedoogd). Het geld dat ik in Nederland heb verdiend noemen zij 'drugsgeld'. En als ik in Thailand een noedelsoep afreken met dat 'drugsgeld', is dat dus witwassen. Zo komt het dat ik deze brief schrijf, liggend op de betonnen vloer van mijn cel. Ik zit inmiddels sinds 2014 opgesloten, nog 100 jaar te gaan. Ik ben overigens 56 jaar.

Majesteit, nogmaals, ik heb niets strafbaars gedaan. Ik heb in Nederland geld verdiend door cannabis te verkopen. De Thai erkennen dat ze mij uitsluitend hebben veroordeeld voor het verkopen van cannabis in Nederland. En ze bevestigen dat ik in Thailand nooit iets strafbaars heb gedaan. Waarom zit ik hier dan vast?

Dat er iets gek is met mijn zaak is gelukkig niet geheel onopgemerkt gebleven. Zo bemoeit de Nationale Ombudsman zich ermee. En hebben negen politieke partijen

onder leiding van Vera Bergkamp Kamervragen gesteld aan de minister van Veiligheid en Justitie. Dat geeft mij moed. Maar het is een lang en traag proces. En ondertussen zit ik hier nog. Mijn gezondheid holt achteruit. Ik ben bijna 40 kilo afgevallen. Ik heb hartklachten, mijn galblaas moet worden verwijderd en ik heb op mijn hele lichaam rare zweren. Majesteit, het gaat niet goed met mij.

Ik schrijf u deze brief om u respectvol te vragen zich in te zetten voor een rechtvaardige behandeling van mijn vrouw, mijn kinderen en mijzelf. Ik geloof in de goede bedoelingen van de ambassade en het ministerie. Al is dat best moeilijk, terwijl ik hier gevangen zit onder het juk van een militaire dictatuur. Ik zie dan ook geen andere optie meer dan u te vragen zich persoonlijk met mijn hopeloze situatie te bemoeien. Mijn lot ligt in uw handen.

Majesteit, ik ben misschien maar een simpele oud-coffeeshouder. Ik ben geen nationaal exportproduct. Ik ben geen dj, geen journalist of fotomodel waar heel het land trots op is. Maar ik ben nog steeds wel uw onderdaan. Een onderdaan die uw hulp nodig heeft – heel hard nodig heeft.

Ik ben op de hoogte van uw goede contacten met het Thaise koninklijk huis. Een koningshuis dat onlangs een vreselijk verlies te verwerken heeft gekregen, waarvoor ik hier ook, mijn innige deelneming betoon. Mag ik u vanuit het diepste van mijn hart vragen uw contacten aan te wenden voor een rechtvaardige behandeling van mij en mijn vrouw? Wilt u mij helpen, majesteit? Bevrijd mij alstublieft uit deze Thaise hel.

Hoogachtend,
Johan van Laarhoven